

Στάθαινα (παγερά)

Σοῦ τό εἶπα πῶς δὲ γίνεται, καί... ἤμε 'ς τὸ καλὸ σου...

Γιάνναινα (ἐγειρουμένη)

Δὲ γίνεται;

Στάθαινα

Ἄμ' τί θαρρεῖς;

Γιάνναινα (ἄπελπισ)

Παιδιά μου, σὲ χάνω!...

Στάθαινα

Νῆχ'ω ἐγὼ τὰ στέφανα, νὰ ἔρχετ' ὁ γαμπρός μου,
νὰ εἶν' ὁ γάμος ἑτοιμος νὰ κατερεῶ τὸν κόσμον,
καὶ σὺ κουδένταις νὰ μου λές; δὲ μὲ σχωρῶς, κυρά μου;

Γιάνναινα

Θεὲ μου παντοδύναμε, τὴ γλῶσσα κράτησέ μου
μὴν ἔβγῃ ἀπ' τὸ στόμα μου φαριμακερὴ κατάρα
γι' αὐτὴν τὴ μαρμαρόκαρδῃ...

Στάθαινα (ὠφούσα τοὺς ὤμους)

Καὶ δὲ μὲ καταριέσαι;

Γιάνναινα (σχεδὸν ἀλλόφρων καὶ τὸ κάλυμμα τῆς
κεφαλῆς ἀποβάλλουσα)

Ὡ, ποῦ νὰ πάθης συμφοραὶς ὅσαις σοῦ δειγνῶ τρίχαις,
νὰ χάσης ὅλο σου τὸ βίος, γυμνὴ νὰ περπατήσης,
καὶ μιὰ ψυχὴ νὰ μὴ βρεθῇ νὰ σὲ ψυχοπονέσῃ.
Τὸν πόνο ποῦχ'ω 'ς τὴν καρδίᾳ μέσ' 'ς τὸ κορμί σου νῆχ'ης
τὰ κόκκαλά σου νὰ πιαστούν, κουβαριαστὴ νὰ τρέχῃς
κι' ἀπ' τὰ πολλὰ τὰ δάκρυα σου τὰ μάτια σου νὰ
[σθύσουν.

Λιθάρια νῆν' τὸ γιῶμά σου, τὸ δειλινὸ σου πέτραις,
φαρμακὶ νῆχ'ης γιὰ νερό, τὸν ὕπνο νὰ μὴ βροίσῃς
καὶ νὰ πεθάνῃς ἐρημῇ, κανεὶς νὰ μὴ σὲ κλάψῃ.
Ὅσο 'ν' ὁ μακρὸς τ' οὐρανοῦ κ' ἡ θάλασσα τοῦ βῆθου
τόσο νὰ βρίσκεσαι μακριὰ 'ς τὸν ἄλλονε τὸν κόσμον
ἀπὸ τὴ θυγατέρα σου, τὴ σαστικίᾳ τοῦ γιουῦ μου!

Στάθαινα (ἥτις ἤκουσεν ἀτάραχος τὴν κατάραν
διεργουμένη ἀγερώχως πρὸ αὐτῆς)

Κυρά, τοῦ γιουῦ σου τοῦ ἄναψα κερί 'ς τὸν Ἄϊ Ἡλία.

Γιάνναινα (ὕπνῳ λυγμῶν πνιγομένη)

Ἄχ, τὸ κερί ποῦ τοῦ ἄναψες τὸ 'καταράστις' πρῶτα
καὶ τὸ παιδί μου ἔλυσε σὰν τὸ κακὸ κερί σου,
ὦ, ποῦ νὰ λυώσῃ σὰν κι' αὐτὸ κ' ἡ κόρη σου κ' ἐσένα...

Στάθαινα (ἐν ταραχῇ)

Σῶπα, κυρά, τὴν κόρη μου μὴ μοῦ τὴν καταριέσαι,
τί σοῦخانه; δὲ σοῦφταῖς... πάρε τὸ λόγο πίσω...
σ' ἐμένα πὲς μου ὅ τι κι' ἂν θές, τὴν κόρη μου λυπήσου
πάρε τὸ λόγο σου, κυρά, πᾶρ' τονε πίσω...

Γιάνναινα (ἀμειλίχως)

Στάθαινα (ἄπελπισ)

Κρουστάλλω μου!...

Γιάνναινα

Ἄ, τὴν πονεῖς;

Στάθαινα

Κυρά μου, τὸ παιδί μου...

Γιάνναινα (ἐνδραχρῶς)

Εἶνε παιδί σου ἐσένανε... ἐμένανε δὲν εἶνε;
χάνω ἐγὼ τὸ Λιῆκο μου, νὰ χάσης τὴν Κρουστάλλω...

Στάθαινα (ἐκείτις)

Γιὰ τὸ Θεό, μαννοῦλᾶ μου...

Γιάνναινα (βλέπουσα ἐπὶ τῆς τραπέζης τοὺς στεφάνους
καὶ ἀρπάζουσα τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν)

Νὰ καὶ τὸ στέφανό της!...

Στάθαινα (συρριμένη εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς)

Ἄσε, κυρά, τὸ στέφανο καὶ νὰ σοῦ ζήσῃ ὁ Λιῆκος!

Γιάνναινα (ὠφούσα τὸν στέφανον καὶ τὸ βλέμμα
φέρουσα πρὸς τ' ἄνω ἐν ὑψίστῃ ὀργῇ)

Θεὲ Μεγαλοδύναμε, σὰν ὁ παππᾶς τ' ἀλλάξῃ
καὶ θᾶλῃ ὁ Μῆτρος 'ς τὸ πλευρὸ τὴν ὠμμορρῆ Κρου-
[στάλλω,

σίδερο κάνε το καφτό, καὶ κάψ' της τὸ κεφάλι!

Στάθαινα (πίπτουσα λιπόθυμος)

Ἄ, συμφορά μου!

Γιάνναινα (ἀπὸ τῆς θύρας)

Εἴμαστε χωρὶς παιδιά κ' ἡ дуό μας!

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ἄξιον ἀναγραφῆς εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἡλεκτρι-
σμοῦ εἶνε τὸ γεῦμα τὸ δοθὲν ἐσχάτως ἐν τῇ λέσχῃ
Φραγκλίνου τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὸ ἡλεκτρικὸν αὐτὸ γεῦμα εἶνε τὸ πρωτοφανέ-
στερον καὶ μᾶλλον παράδοξον τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε
ἔχουν δοθῇ. Ἡ αἰθουσα τοῦ συμποσίου ἐφορτίζετο,
ἐννοεῖται, δι' ἡλεκτρισμοῦ. Οἱ κεκληθέντες, οἵτινες
ὠδηγήθησαν μέχρι τῆς αἰθούσης δι' ἡλεκτρικῶν τρο-
χιδοδρόμων, ἔλαβον τὰς θέσεις των περὶ τράπεζαν
πολυτελεστάτην. πρὶν δὲ εἶτι παρατεθῇ ἡ σοῦπα, ἄν-
θρωπός τις, ἄκραν ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τὸν Φραγκ-
κλῆνον, ἔλαβε τὸν λόγον.

Καὶ ὁ Φραγκλῆνος αὐτός, ὅστις ἦτο ἄπλοῦν αὐ-
τόματον κινούμενον καὶ ὀμιλοῦν τῇ δοθησῇ τοῦ ἡλεκ-
τρισμοῦ, ἀρῶ προσεφώνησε διὰ καθαρωτάτων λέξεων
φιλοσοφῶν τὴν ἀριεῖαν τῶν προσελθόντων, παρακά-
θησεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ δὲν ἔπαυσε κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ δείπνου νὰ ὀμιλῇ, δεικνύων τὸ αὐτὸ
πρᾶον, γλυκὺ καὶ πνευματικῶδες ὕψος τὸ χαρακτηρί-
ζων τὸν Φραγκκλῆνον.

Οὐδένα ὑπερήτην ἐδωκέ τις εἰς τὸ συμποσίον.
Ἦτο ἄλλως ἢ παρυσία των ὧλων περιττὴ, διό-
τι τὰ πινάκια ἤρχοντο πρὸ τῶν συμποσίων διὰ τοῦ
ἡλεκτρισμοῦ. Μικρὸς ἡλεκτρικὸς σιδηροδρόμος, δια-
τρέχων τὴν τράπεζαν, ἐκόμιζε τὰ πινάκια καὶ τὰ ἀ-
νελάμβανε ὅταν ἐκνεοῦντο.

Ἡ μαγειρικὴ συνετελεῖτο κατὰ μέγα μέρος διὰ
τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. ὅστις ἤνοιγε τὰ στρεῖδια, εἴηνε
τὸν καρέν, ἐθερμαίνει τὸ ποῦντζ, ἐθραῖζε τὰ αὐγά.

Μετὰ τὸν δείπνον διωργανώθῃ συνκυλία, καθ' ἣν
ἔψαλε τὴν *Masculotida* ἡ κυρία Ἀδίνη, χωρὶς
νὰ παρευρίσκειται ἐκεῖ. Τόσον ἐν τούτοις ἐπέτυ-
χεν, ὥστε τῆς ἐζήτησαν καὶ ἐπανέλαβε τὴν τελευ-
ταίαν στροφήν. Ὁ Ἀϊρελ, καίπερ ἐν Παρισίοις εὐ-
ρισκόμενος, ἐξεφώνησε καὶ αὐτὸς λόγον διακοπτόμε-
νον ὑπὸ τῶν ἐπισφωνήσεων «Ζήτω ἡ Γαλλία!» καὶ
«Ζήτω ὁ Κερνὼ!»

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἄσμα καὶ ὁ λόγος ἦσαν πράγ-
ματι ἐναποθηκευμένα κλεισθέντα ἐντὸς φιαλῶν ἀπὸ
διατίας, εἶχον τηρηθῇ ἐν φωνογράφῳ, καὶ τόσον
καλῶς, ὥστε εἰς τῶν παρκαθημένων παρετήρησεν
ὅτι ὁ Ἀϊρελ εἶχε τὴν φωνὴν ἐλαφρῶς δραγγυήν,
ἀγγέλλουσαν ἀρχὴν συνάγχης.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια κατέπεσεν ἐπὶ τῶν συμποσίων
βροχή ἐξ ἀνθέων. Διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τὰ ρόδα
προσηρμωσμένα ἐπὶ στελεχῶν ἐκ σύρματος, συνεκρα-
τοῦντο ἀπὸ τῆς ὀρορῆς ἤρκεσε δὲ, ἵνα καταπέσωσιν

ἐπὶ τῶν ἐκθάμβων συμποτῶν, νὰ διακοπῇ τὸ συγκρατοῦν αὐτὰ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα.

Μετὰ τὸ δαίπνον εἰσῆλθον ὅπως λάβωσι τὸν καφὲν ἐντὸς αἰθούσης, ἣν ἐπλήρουν ἡχοὶ κλειδοκυμβάλλου, διαδιβαζόμενοι ἀπὸ γείτονος αἰθούσης τηλεφωνικῶς.

Ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐπῆλθε, καὶ ὁ Φραγκλίνος ἀναφαίνεται πάλιν ὡς ἐνεργὸν πρόσωπον, διὰ νὰ καλονυκτίσῃ τοὺς κεκλημένους. Τὸ αὐτόματον δὲν ἐδεικνύετο ἐκπληττόμενον διὰ τὰ συμβάντα, ἀλλ' ἤρκεσθαι νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς συμπτώτας τὸ γνωστὸν του ρητόν: «ὅστις κοιμᾶται ἐνωρίς καὶ ἐγείρεται ἐνωρίς, καθίσταται ὑγιής, πλούσιος καὶ σοφός».

Λαμπρὸν τῷ ὄντι τὸ ρητὸν τοῦ καλοῦ Φραγκλίνου, ἀλλ' ἂν ἔζη ἐν τῇ ἐποχῇ μας, αὐτὸς πρῶτος θὰ εὐρίσκατο εἰς δύσκολον θέσιν, μὴ δυνάμενος νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ. Ὁ ἡλεκτρισμὸς τῶρα μετέτρεψε καὶ τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν, καὶ ὁ καθὼς πρέπει ἀνθρώπος δὲν κοιμᾶται, εἰ μὴ μόνον ἀροῦ αἰσθανθῇ κυριαρχοῦσαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν τοῦ ὕπνου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Μεταξὺ ἐμποροπραπτῶν :

— Δὲν μοῦ λές γιατί κάνεις τοὺς λογαριασμοὺς σου σὲ τριανταφυλλί χαρτί :

— Γιὰ νὰ θαρροῦν οἱ πελάται μου πῶς εἶνε ραβασάκια ὅταν τοὺς λαμβάνουν καὶ νὰ τοὺς ἀνοίγουν τοὺλάχιστον.

ΥΠΗΡΕΤΙΚΗ ΑΓΧΙΝΟΙΑ

Ἡ κυρία ζητεῖ ἐν ποτήριον ὕδατος.

Ὁ Γιάννης, ὁ ὑπὸντάς, φέρει πινάκιον πλήρες ὕδατος.

— Τί εἶν' αὐτό ; ἐρωτᾷ μετ' ἐκπλήξεως ἡ κυρία. Ἐνα πιάτο νερό ; Ἐγὼ σοῦ ζήτησα ἕνα ποτήρι.

— Μὰ ἡ εὐγενία σας δὲν μοῦ εἶπετε ἅμα μοῦ ζητᾷ ἕνα ποτήρι νερό νὰ τὸ φέρω σὲ πιάτο !

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Ἐξακολουθοῦσης τῆς κατεδαφίσεως τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, κατὰ μῆκος τῆς ὁποίας κτίζονται αἱ Σουλτανικαὶ οἰκίαι, ἀπεκαλύφθησαν ἐσχάτως, ὀλίγον κατωτέρω τῆς θέσεως ἐν ἣ ἵστατο ἡ πύλη τῆς «Καλαμαριᾶς» ἡ καὶ «Κασσανδρεωτικῆς» λεγομένη, τεμνύματα μαρμάρων ἀνθρώπων εἰς ἀρχαῖον οἰκοδόμημα καὶ στηλαὶ ἐπιτύμβιοι ἐντειχισθεῖσαι ἐκεῖ κατὰ τὸν τειχισμὸν τῆς πόλεως ἢ βραδύτερον πρὸς πλήρωσιν ῥήγματος, μεταφερθεῖσαι δ' ἐκ τοῦ ἐναντι χώρου, ἐν ᾧ κατὰ τὸν Καρμενιάτην (κερ. 17) « Πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἐκ μονολίθου » γυγλυμμένου τύμβοι, κατὰ τε τὸ πρὸς ἀνατολὴν » καὶ δὲσιν μέρος τῆς πόλεως, ἐν οἷς πάλαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς οἱ τήνδε κατοικοῦντες ἐνεταφίζον » Ἕλληνας. »

Ἀντιγράφας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν μέχρι σήμερον ἐκχυθειςτῶν τεσσάρων στηλῶν παραθέτω ταῦτας, ἐπιφυλασσόμενος νὰ πέμψω καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κατόπιν ἀνακαλυφθητομένων ἐνεπιγράφων μαρμάρων.

Αἱ στηλαὶ αὗται σχήματος τετραπλεύρου εἰσὶν ἅπασαι ὁγκώδεις.

Αἱ ἐπιγραφαὶ

1
ΔΗΜΑΡΧΗΝΕΙΚΑ
ΝΟΡΟΣΘΕΑΝΩ
ΤΗΙΔΙΑΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙ
ΚΑΙΕΛΥΤΗΖΩΣΑ

2
ΓΟΥΕΤΗ
ΔΙΟΣΓΑΛΥ
ΚΟΣΜΑΞΙ
ΜΑΤΗ
ΣΥΜΒΙΩ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

3
ΑΙΘΑΛΗΘ—
ΔΥΔΗ—
ΤΗΓΥΝΒΙΩ

4
ΤΟΝΜΕΚΑΤΑΦΙ
ΜΕΝΟΝΙΑΝΑΩ
ΡΙΑΤΗΔΕΚΟΥ
ΑΡΤΟΣΘΑΦΕΝ
ΕΣΩΓΑΙΗΣΩΓΥ
ΓΙΩΝΑΔΙΓΟΝΩΝ
ΕΠΙΓΟΝΟΝΤΕΥ
... ΕΝΔΕΚΕΕΣΣΥ
... ΩΟΙΣΙΝΟΗΣΑ
... ΗΑΗΝΟΙΧΟ
... ΝΟΥΚΑΙΧΑ
ΡΙΝΥΣΤΑΤΙΗΝ
ΚΟΥΑΡΤΟΣΕΠΗ
ΓΟΝΗΖΩΣΗΚΑΙΕ
ΠΙΓΟΝΩΜΝΕΙΑΣΧΑ
ΡΙΝ

Ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν στηλῶν φέρεται ἀνάγλυφος παράστασις γυναικὸς καθήμενης καὶ ἀνδρὸς ὀρθίου ἔχοντος τεταμένην τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἀνω τῆς κεφαλῆς τῆς καθήμενης καὶ κρατοῦντός τι ἐν αὐτῇ.

Ἐκ τῶν παρατεθεισῶν ἐπιγραφῶν σπουδαιότερα βεβαίως εἶνε ἡ τελευταία, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰσὶν ἀπεξεσμένα τὰ πρῶτα γράμματα τεσσάρων στίχων αὐτῆς.

Πολλαὶ τοιαῦται στηλαὶ ἐπιτύμβιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ σαρκοφάγοι ῥωμαϊκῆς μὲν ἐποχῆς, ἀλλ' ἑλληνικᾶς ἅπασαι φέρουσιν ἐπιγραφὰς, ἀνεκαλύφθησαν ἰδίως μετὰ τὸ 1870· ἀλλ' αἱ πλεῖστα αὐτῶν κατεστράφησαν, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ κρηπίδωμα τῆς προκυμαίας ὅπως θὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι ἄρτι ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀνεγειρομένη μεγάλῃ Ὀθωμανικῇ Σχολῇ καὶ ἐν ἄλλαις δημοσίαις οἰκοδομαῖς.

Σημειῶ δ' ἐνταῦθα ὅτι ἐν τῇ καθαιρουμένῃ πλευρᾷ τοῦ τείχους παρετήρησα κατὰ διαστήματα σταυροὺς ἰσοκέρους σχηματιζομένους ἐν τῷ τείχει διὰ πλίνθων.

Ἐν Θεσσαλονικίῃ τῇ 10 Μαρτίου 1891

Σ. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά

Αἱ δ ο κ ι μ α ἰ τ ῆ ς μ ε τ α ξ ὺ Πα ρ ι σ ι ῶ ν καὶ Λονδίνου τηλεφωνικῆς γραμμῆς ἀπέδειξαν πλήρη ἐπιτυχίαν· νῦν δὲ μελετᾶται νέα τηλεφωνικὴ συνδεσις τοῦ Λονδίνου μετὰ τῶν Βρυξελλῶν. Κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ μελοδράματος Μάγον τοῦ Μασσενὲ ἐν τῷ Παρισινῷ Μελοδράματι ἐτέθη εἰς ἐνεργεiam τὸ θεατρῶσιον, δι' οὗ ἡ τηλεφωνικὴ γραμμὴ μετεβίβασεν εἰς Λονδὶνον μελωδίαν τοῦ ἔργου διαχυεστάτης καὶ ἐντονωτάτης.

Τὸ ἔν κ τ ο ν γ ε ρ μ α ν ι κ ὸ ν συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης τὴν 1 προσεχούς Ἀπριλίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Φιλολογικά

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης ὁ καθηγητὴς Szanto θὰ διδάξῃ κατὰ τὸ προσεχὲς ἐξήμιτον ἐρμηνεῖαν τοῦ περὶ Ἀθηναίων πολιτικῆς ἄρτι εὐρεθέντος συγγράμματος τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ὑπὸ τοῦ Βαυαροῦ ἀρχιεπισκόπου Τρόστ ἐδημοσιεύθη ἐν Βαυβέρῃ συλλογὴ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου Α' τῆς Βαυαρίας πρὸς